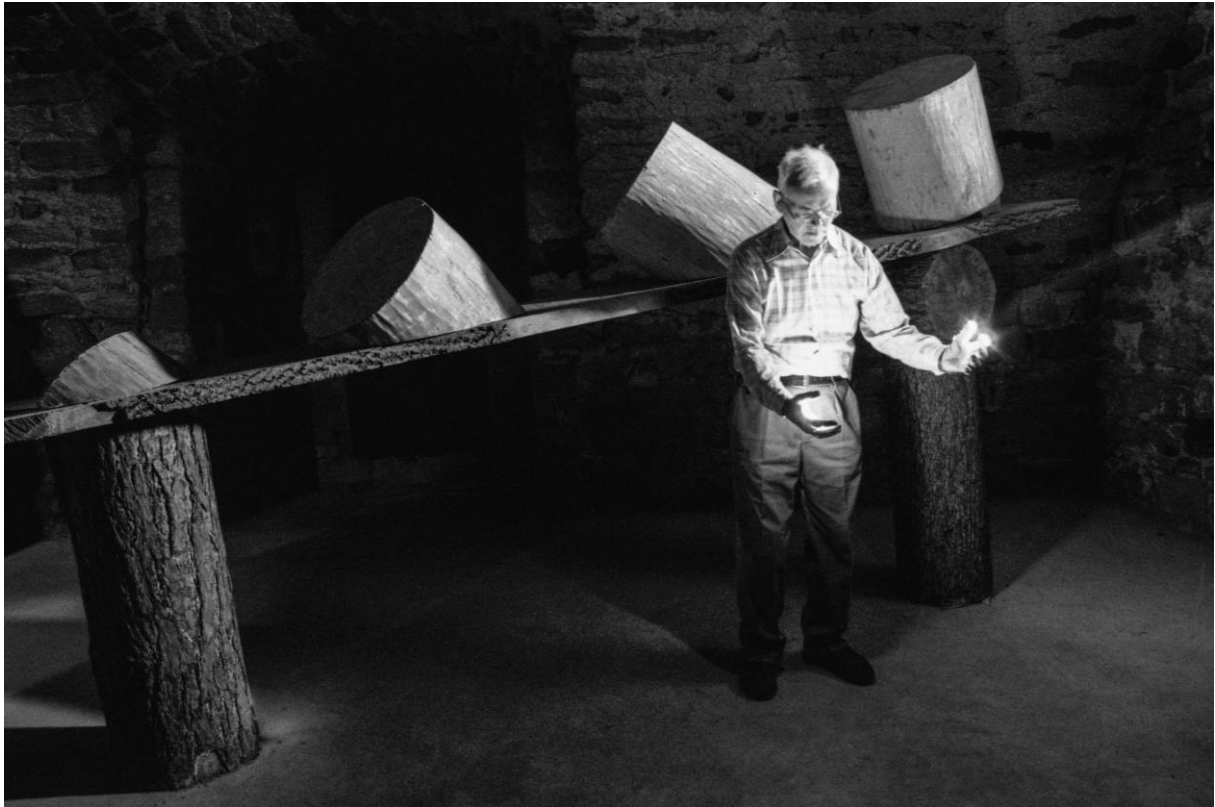

Vojmír Vokolek

K R E S B Y

• 31. 3. – 5. 5. 2000 •

V. V. vyrůstal ve známé pardubické tiskařské rodině. Do roku 1948 byl v tiskárně zaměstnán jako grafik. V roce 1938 založil s bratry Vladimírem (básník) a Vlastimilem (nakladatel) edici krásných tisků - Lis tři bratří. Do roku 1949 vyšlo v edici 7 svazků. Ilustroval kolem 30 knih. V 50. letech pracoval jako restaurátor, od 60. let realizoval několik rozměrných nástěnných maleb. Vytvářel také doplňky chrámových interiérů - židle, lavice, stoly, oltáře, kříže a křížové cesty. Církevní realizace doprovázel básnickými texty blízkými experimentální, fonické poezii. Asi od konce 70. let tvoří dřevěné a kovové plastiky, které jsou nejen příbuzné pravěkým a primitivním kulturám, ale souzní i s dobovými tendencemi, s minimálním a konceptuálním uměním. Jeho dílo je širší veřejnosti téměř neznámé.

Nová encyklopedie českého výtvarného umění

narozen 3. 6. 1910 v Pardubicích

studia: 1928 - 1932 v Praze (atelier J. Bendy)

1932 - 1934 AVU v Praze (grafická speciálka F. T. Šimona)

žije a pracuje v Pardubicích

Sakrální realizace

1954 Mozaika na průčelí kostela Nalezení svatého kříže v Brně

Fresky:

1958 - 1962 Kostel sv. Václava v Hrbokově (okres Chrudim)

1962 - 1963 Kostel Všech svatých v Bučicích (okr. Čáslav)

1963 Hřbitovní kaple ve Vrdech (okr. Čáslav)

1964 Kostel sv. Jana Křtitele v Kněždubu

1965 Kostel sv. Petra a Pavla v Dřítči (okr. Pardubice)

1965 Hřbitovní kaple v Borku (okr. Pardubice)

1966 - 1967 Kostel sv. Jana a Pavla v Mistrovicích (okr. Ústí n. Orli.)

1968 Hřbitovní kaple v Křivonosech (okr. Opava)

1969 - 1979 Kostel sv. Petra a Pavla v Rozhovicích (okr. Chrudim)

1980 - 1982 Kaple v kostele sv. Zikmunda ve Stráži pod Ralskem

Samostatné výstavy:

1937 Vojmír Vokolek - kvaše a olejomalby, Pardubice

1937 Vojmír Vokolek - malby (společně s F.V. Danihelkou), Pardubice

1989 Josef Muller - sochy a objekty, Galerie H, Kostelec n. Černými lesy

1994 Sochy Josefa Mullera, stálá expozice soch V.Vokolka ve sklepních prostorech hradu Pecka

1999 Josef Muller, sklepní prostory hradu Kunětická hora

2000 Vojmír Vokolek - Kresby, Galerie FONS, Pardubice

Připravuje se:

výstava ve Východočeské galerii Pardubice

stálá expozice z jeho díla na zámku v Bystřici pod Hostýnem

Skupinové výstavy

1990 - 1991 Současní výtvarníci Pardubic, VČG Pardubice

1991 Jubilejní všeobecná výstava v Praze

1994 Identifikácia v priestoru a čase, Galerie M. A. Bazovského v Trenčíně

Zastoupení ve sbírkách

VČG Pardubice

Soukromí sběratelé

Uspořádat výstavu kreseb Vojmíra Vokolka znamená podniknout velké dobrodružství. Navíc se jedná o výstavu přísně utajenou, autor se o ní nesmí dozvědět, v opačném případě hrozí demolice galerijního prostoru, požár celé budovy, inzultace hlavních viníků, zejména bychom se báli o života Jana Adamce, toho, jenž sice s divokým autorem kradl v českých lesích břízy, ale to ho neopravňuje k pořádání výstav. Výstava také bezostyšně odhaluje přísně utajené jméno autora, jenž se v posledních letech skrývá v bez tvarém převleku Josefa Milera a v něm po nocích straší české historiky umění, kteří Vojmíra Vokolka šedesát let snaživě ignorují.

Uspořádat výstavu kreseb Vojmíra Vokolka je krajně riskantní. Většinu kreseb totiž nelze odatovat, ani jinak přesněji zařadit. Takže snad léta třicátá, snad šedesátá, samé snad, samé asi, samé možná. Také názvy kreseb se v průběhu času poztrácely, pokud ovšem někdy existovaly. Přesto lze s jistotou říci, že vystavené kresby vnikaly na počátku třicátých let, ty první, tak bravurně manýristické jsou školní, až do let sedmdesátých. Je nutné si uvědomit, že jejich výběr je zcela náhodný. Proč? Odpověď je jednoduchá. Ten, kdo je zapůjčil, se v posledních čtyřiceti letech specializoval na systematické okrádání nebohého malíře, což bylo často konání velmi dramatické. Řada kreseb byla neohroženě vyrvána ze spárů hrůzného Bezpalce, jenž se chabře přičinil o totální likvidaci ostatních. Všechny byly totiž autorem odsouzeny k likvidaci a jen maniakální činnost nejmenovaného vlastníka nejen, že rozsudek odložila, ale dokonce odsouzené kresby vydala všanc galerijnímu prostoru. Uspořádat výstavu kreseb je pokaždé vzrušující. Henri Matisse kdysi řekl: "Kresbu jsem vždy považoval za prostředek k vyjádření vnitřních pocitů a popisu duševního stavu - za prostředek zjednodušený, aby

dodal víc prostoty a spontánnosti výrazu, který nesmí zasáhnout divákovu duši těžkopádně." Jak si při tomto citátu nevzpomenout na lehkost kreseb Vojmíra Vokolky, z nichž se některé tak lehce vznášejí na hmyzích křídlech, že se obáváme jejich odletu, a jak si při pohledu na ně nepřipomenout těžkopádnost naší bezkřídle existence.

Text přednesený Václavem Vokolkem při zahájení výstavy v galerii FONS

